

Vlaams
Parlement

stuk **1990** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 12 april 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België
en de Republiek San Marino

tot het vermijden van dubbele belasting

en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,

en het protocol, beide ondertekend te San Marino op
21 december 2005,

zoals gewijzigd door het protocol van 14 juli 2009;

2° het protocol bij de overeenkomst, vermeld onder 1°,
ondertekend te Brussel op 14 juli 2009

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	13
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	17
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	27
Advies van de Raad van State	31
Ontwerp van decreet	39
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van het akkoord	45
– Nederlandse vertaling van het protocol	77
– Engelse tekst van het akkoord	81
– Engelse tekst van het protocol	109

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het ‘Global Forum’ inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is een van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken

van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. *De aansluiting van België bij het internationale proces*

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. *Versnelling van het proces*

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

1.5. *De beleidsmatige en juridische context in België qua het uitwisselen van gegevens*

De federale overheid had de voorbije jaren de intentie om de oneigenlijke gewestbelastingen binnen de werkingssfeer van artikel 27 van het basisverdrag van 2005 te brengen, maar enkel voor zover de federale overheid nog altijd instaat voor de inning ervan. Buiten de werkingssfeer van dit artikel 27, dat door het protocol van 2009 wordt vervangen, zou-

den dan de oneigenlijke gewestbelastingen vallen, waarvan een gewest de inning al heeft overgenomen, of de eigenlijke gewestbelastingen. De federale overheid koos voor die aanpak, om haar controleopdracht in de best mogelijke omstandigheden te kunnen vervullen. Uitgaande van die focus, heeft de federale overheid de voorliggende verdragstekst onderhandeld en ondertekend, zonder de medewerking van de gemeenschappen en de gewesten.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft echter gesteld dat indien in het protocol of het avenant ook gewag wordt gemaakt van “belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten”, deze bepaling niet alleen is beperkt tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd.

2. Het ontstaan van de overeenkomst en het wijzigend protocol

2.1. De overeenkomst van 2005

Vele jaren was er geen dubbelbelastingverdrag tussen België en San Marino. Om deze leemte op te vullen, stelde San Marino voor onderhandelingen aan te knopen. België is op dat voorstel ingegaan aangezien het sluiten van een dubbelbelastingverdrag zou kunnen bijdragen tot het uitbreiden van de diplomatieke en economische betrekkingen met dit welvarende land, dat een sterke groei kent en waar de euro een wettig betaalmiddel is.

Er moet uitdrukkelijk worden gesteld dat San Marino na het doorvoeren van hervormingen sinds 1998 niet langer voorkomt op de lijst van belastingparadijzen die het OESO-forum voor schadelijke belastingpraktijken sinds 2005 opstelt. San Marino komt evenmin nog voor op de lijst die is opgenomen onder artikel 73quater van het koninklijk besluit tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen die een opsomming geeft van de landen van wie de gemeenschappelijke bepalingen aanzienlijk gunstiger zijn dan in België.

De overeenkomst werd op 21 december 2005 ondertekend. Zij werd goedgekeurd bij de wet van 3 juni 2007 en is op 25 juni 2007 in werking getreden.

2.2. Het protocol van 2009

Na de beslissing van de Federale Regering om aansluiting te vinden bij de internationale normen inzake transparantie en gegevensuitwisseling stuurde zij op 8 mei 2009 een ontwerp van protocol naar de San Marinese overheid. Op 24 juni 2009 kwam er een positief antwoord. De ondertekening van het protocol vond plaats op 14 juli 2009.

3. Inhoud van de overeenkomst en het protocol

3.1. De overeenkomst

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag. Zij heeft in de eerste plaats tot doel dubbele belasting te vermijden, maar zij heeft enkel betrekking op belastingen naar het inkomen. Zij beoogt zo de positie van Belgische investeerders in San Marino te verbeteren en België aantrekkelijker te maken voor San Marinese investeerders. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de beide staten met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie en onderling overleg.

3.2. *Het protocol*

Het protocol wijzigt enkel artikel 27 van de overeenkomst dat betrekking heeft op het uitwisselen van gegevens. Het breidt de mogelijkheden tot uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken uit zodat die uitwisseling bijvoorbeeld ook betrekking heeft op gegevens die berusten bij een bank.

4. Belang voor Vlaanderen

De protocollen tot wijziging van dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel die welke zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als die welke de gewesten heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent. Vermits er in het eerste artikel van het protocol sprake is van “belastingen van elke soort en benaming”, behoren ook de belastingen die worden geheven door de gemeenschappen op basis van de grondwettelijke autonomie inzake fiscaliteit, daartoe.

Voor de vestiging van sommige belastingen die de gewesten zelf heffen, zou het voor een correcte heffing en inning nu al nodig kunnen zijn inlichtingen van andere staten te verkrijgen.

De goedkeuring door de Vlaamse overheid van het protocol tot wijziging van die overeenkomst leidt ertoe dat zij ook het dubbelbelastingverdrag van 2005 bij decreet moet goedkeuren. Het basisverdrag wordt door het protocol gewijzigd en aangevuld, in die mate dat de beide akten niet afzonderlijk van elkaar toepassing vinden. Al is dat basisverdrag internationaal in werking getreden, dan dient de Vlaamse overheid dit verdrag alsnog goed te keuren. Vandaar dat het ontwerp van decreet houdende instemming zowel slaat op de overeenkomst uit 2005 als op het wijzigende protocol.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst tussen België en San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende staten.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de overeenkomstsluitende staten of hun staatkundige of administratieve onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen, of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, met inbegrip van voorafbetalingen en opcentiemen.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de overeenkomstsluitende staten, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens vertegenwoordiger.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met ‘inwoner van een overeenkomstsluitende staat’. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van elke overeenkomstsluitende staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of een andere soortgelijke omstandigheid. De uitdrukking omvat eveneens de staat in kwestie en elk staatskundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. De term omvat echter niet personen die in die verdragstaat aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die staat gelegen bronnen of van aldaar gelegen vermogen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de vaste inrichting van een onderneming.

De artikelen 6 tot en met 22 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit zelfstandige beroepen (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan hoogleraren, leraren en vorsers (artikel 20), betalingen aan studenten en stagiairs (artikel 21) en andere inkomsten (artikel 22).

Artikel 23 stelt dat een inwoner van een overeenkomstsluitende staat geen recht heeft op belastingvermindering of -vrijstelling indien hij trachtte voordeel te halen uit de verdragsbepalingen.

Artikel 24 regelt de wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden. Het bevat een reeks maatregelen die in San Marino, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's (artikel 24, 2°, littera a) en b)), respectievelijk op dividenden en verliezen van een onderneming (artikel 23, 2°, littera c) tot e)).

Artikel 25 is een non-discriminatie-artikel. Het bevat een clause van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 26 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide verdragspartijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan, binnen de twee jaar nadat de maatregel die een belastingheffing tot gevolg heeft voor het eerst ter kennis wordt gebracht, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van een van beide verdragspartijen, naargelang zijn woonplaats of zijn nationaliteit.

Artikel 27 regelt de uitwisseling van inlichtingen.

De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van

toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheim gehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen. Zij worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen (artikel 27, 1°).

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij; 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij; 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde (artikel 27, 2°).

Artikel 28 legt de overeenkomstsluitende staten de verplichting op om elkaar hulp en bijstand te verlenen voor de betekening en de invordering van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is.

Overeenkomstig artikel 29 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Artikel 30 regelt de terugbetalingen van belastingen die zijn geïnd via een bronbelasting, wanneer het recht om die belastingen te heffen wordt beperkt door de verdragsbepalingen.

Artikel 31 stelt dat de overeenkomst in werking treedt de dag waarop de laatste kennisgeving is ontvangen, waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing voor de belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt.

Artikel 32 bepaalt dat de overeenkomst van kracht blijft totdat een verdragspartij haar opzegt.

Het protocol

De overeenkomstsluitende partijen hebben samen met de overeenkomst een protocol ondertekend waarvan de bepalingen een integrerend deel van de overeenkomst vormen. De verdragsbepalingen beletten niet de toepassing van de overeenkomst tussen de EG en San Marino (paragraaf 1). Een trust voor de belastingheffing wordt in San Marino als een rechtspersoon behandeld als die trust aan de San Marinese inkomstenbelasting is onderworpen (paragraaf 2). 'Inwoner van een overeenkomstsluitende staat' betekent ook een instelling of organisatie die is opgericht met als enig doel het toekennen van ouderdomspensioenen (paragraaf 3). De volgende paragrafen hebben betrekking op de vaste inrichting van een verzekeringsonderneming in de andere overeenkomstsluitende staat (paragraaf 4), de uitoefening van een dienstbetrekking (paragraaf 5), het belasten in België van beloningen uit dagelijkse werkzaamheden in een vennootschap (paragraaf 6) en op het feit dat inkomsten in San Marino zijn belast wanneer zij effectief zijn begrepen in de belastbare grondslag waarop de San Marinese belasting is begrepen (paragraaf 7). De verdragsbepalingen worden in geen geval aldus uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende staat beletten de bepalingen van zijn nationale wetgeving toe te passen die betrekking hebben op het voorkomen en het ontduiken van belasting (paragraaf 8). De verdragsbepalingen worden in de regel geacht dezelfde betekenis te hebben als deze welke eraan wordt gegeven in de OESO-commentaar ad hoc, maar op die regel zijn uitzonderingen (paragraaf 9).

De overeenkomst en het protocol werden opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Italiaans en het Engels. In geval van een verschil in interpretatie is de Engelse tekst doorslaggevend. Daarom werden ook de Engelse tekstversies bij dit ontwerp van decreet gevoegd.

2. Het protocol van 2009 tot wijziging van de overeenkomst van 2005

Het protocol telt drie artikelen.

Artikel I wijzigt artikel 27 van de overeenkomst dat handelt over de uitwisseling van inlichtingen. De nieuwe tekst stemt grotendeels overeen met artikel 26 van de OESO-modeltekst.

Paragraaf 1 maakt het mogelijk om inlichtingen uit te wisselen die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen en voor de toepassing van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2 van de overeenkomst.

Paragraaf 2 regelt de geheimhoudingsverplichting en het gebruik van de verkregen inlichtingen dat aan bepaalde voorwaarden is verbonden. Inlichtingen mogen toch voor andere doeleinden worden gebruikt indien de wetgeving van de overeenkomstsluitende staten daarin voorziet en indien de bevoegde overheid van de aangezochte staat de toestemming geeft.

Volgens paragraaf 3 mogen de bepalingen in geen geval aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende staat verplichten 1° afwijkende administratieve maatregelen te treffen; 2° inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheid; of 3° die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen of in strijd zijn met de openbare orde.

Paragraaf 4 stelt dat de aangezochte staat de beschikbare middelen moet aanwenden om de inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft hij die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting is onderworpen aan beperkingen, maar het verstrekken van inlichtingen mag niet worden geweigerd omdat de betrokken staat er geen binnenlands belang bij heeft. Deze paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee omdat de Belgische praktijk reeds overeenstemt met die regel.

Volgens paragraaf 5 mag het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting of een zaakwaarnemer geen reden zijn om inlichtingen niet te verstrekken. Bij de nieuwe tekst van paragraaf 5 zijn twee terminologische opmerkingen vereist. In de Nederlandstalige vertaling is sprake van “een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van (...) zaakwaarnemer”, wat niet helemaal overeenstemt met de Engelse verdragstekst die het heeft over “a person acting in (...) a fiduciary capacity” en de Franse vertaling waarin men spreekt van “une personne agissant en tant {que} (...) fiduciaire”. De term ‘zaakwaarnemer’ moet men ruim begrijpen als beheerder of ‘trustee’. Verder in dezelfde paragraaf van de Nederlandstalige vertaling moet men de woordengroep “eigendomsbelangen in een persoon” lezen als ‘eigendomsrechten van een persoon’ (de Franse vertaling luidt correct “droits de propriété d’une personne”). De belastingadministratie van de aangezochte staat heeft, teneinde de gevraagde inlichtingen te kunnen meedelen, de bevoegdheid om inlichtingen te verkrijgen en om een onderzoek in te stellen of om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn binnenlandse belastingwetgeving.

Artikel II regelt de inwerkingtreding en de toepassing van het protocol. Het protocol treedt in werking op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene partij aan de andere partij meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op de datum van inwerkingtreding van het protocol.

Artikel III bepaalt dat het protocol, dat een integrerend deel van de overeenkomst vormt, van kracht blijft zolang de overeenkomst van kracht blijft en van toepassing zal zijn zolang de overeenkomst van toepassing is.

Het protocol werd enkel in het Engels opgesteld. De Engelse tekst wordt samen met een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengd karakter

Het protocol werd ondertekend op 14 juli 2009.

In zijn advies van 13 april 2010 op verzoek van de federale minister van Buitenlandse Zaken, stelt de Raad van State dat het protocol als een gemengd verdrag moet worden aangemerkt aangezien de dienst van de gemeenschaps- en gewestbelastingen wordt geraakt.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het protocol vast. Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen worden mede bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij zelf heffen of laten heffen onder het protocol vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

In een brief van 9 februari 2011 vroeg de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën of de San Marinese overheid zich akkoord kon verklaren met de ruimere interpretatie van de Raad van State over het gemengde karakter van het protocol. In dat geval moet, zodra het protocol in werking is getreden, deze uitbreidende interpretatie worden geformaliseerd door een nieuwe overeenkomst tussen de bevoegde overheden, overeenkomstig artikel 26 van de overeenkomst van 2005. Op 12 april 2011 antwoordde het 'Dipartimento Finanze e Bilancio' van de 'Repubblica di San Marino' dat San Marino akkoord kan gaan met de interpretatie van de Raad van State en met het federale voorstel.

Aangezien de Vlaamse Regering van mening is dat het dubbelbelastingverdrag van 2005 op zichzelf een gemengd verdrag naar intern recht uitmaakt, in het bijzonder wegens zijn toepassing op belasting op onroerend goed, acht zij het nodig dat het Vlaams Parlement niet enkel zijn instemming verleent aan het protocol van 2009, maar ook aan dat basisverdrag.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 9 juli 2012 uitbracht over de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland (advies 2012/15) naar eerder uitgebrachte adviezen over gelijkaardige verdragen. De raad beperkt

zich tot een aantal aandachtspunten met betrekking tot de inhoud van de voorliggende overeenkomsten en in het bijzonder de doorvertaling naar Vlaanderen.

De SARiV geeft aan dat het dubbelbelastingverdrag met San Marino van 2005 en het protocol tot wijziging van 2009 en het tweede protocol tot wijziging van 2009 worden aangevuld met briefwisseling waardoor de overeenkomsten door beide partijen ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten. Verder verwijst de raad naar vorige adviezen (bijvoorbeeld advies 2012/2 over de buurlanden) voor zijn opmerkingen over bepaalde onderwerpen zoals de term ‘bevoegde overheid’.

Vervolgens beveelt de raad de Vlaamse Regering aan om, gelet op de toenemende fiscale autonomie van de Belgische deelstaten, de Europese en internationale (voornamelijk de OESO) ontwikkelingen op het vlak van fiscaliteit beleidsmatig nauwgezet te volgen. De raad wil, gelet op zijn opdracht inzake ontwikkelingssamenwerking, de Vlaamse Regering ten slotte attent maken op een nieuw initiatief van de OESO dat de koppeling maakt tussen ontwikkelingssamenwerking en fiscaliteit. Mogelijk biedt dit domein ook kansen voor samenwerking en uitwisseling van ervaringen, nu Vlaanderen recent zelf zijn eigen belastingadministratie heeft uitgebouwd en deze ervaringen mogelijk kan delen met zijn partnerlanden in het Zuiden.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de adviesraad zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet.

Het aandachtspunt van de SARiV over het verband met het ontwikkelingsbeleid wordt door de Vlaamse Regering in overweging genomen. De Vlaamse Regering meent dat er verder geen repliek vereist is op dit advies.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 6 december 2012, met kenmerk 52.376/1, naar aanleiding van het voorontwerp van instemmingsdecreet, volgende opmerkingen.

De Raad van State merkt op dat de nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 27 van de voorliggende overeenkomst, zoals gewijzigd door het protocol van 2009) algemeen is en dus niet beperkt wordt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Aangezien het dus om een dubbel gemengd verdrag gaat, kunnen onder ‘bevoegde autoriteit’ verschillende overheden in België worden verstaan. De raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat enerzijds, de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot welke instantie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en, anderzijds, de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De raad stelt concreet voor om hierover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Vervolgens merkt de raad op dat het instemmingsdecreet aangevuld zou kunnen worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien wordt geweigerd mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

De Vlaamse Regering reageert als volgt op dit advies van de Raad van State.

Voor het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, plegen de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoord al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene

samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al zijn ondertekend, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet over het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Navraag leert dat op federaal niveau evenmin strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen worden opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruikmaakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III. Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X. Strafbepalingen, opgenomen in titel VII. Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen (WIGB), worden in artikel 2 van het WIGB een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Het dagelijks bestuur van de SERV besliste tijdens zijn vergadering van 7 november 2012 om geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaaleconomische impact voor Vlaanderen. De raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd. De Vlaamse Regering meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en
de Republiek San Marino
tot het vermijden van dubbele belasting en
tot het voorkomen van het ontduiken van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,
en het protocol, ondertekend te San Marino op 21 december 2005,
zoals gewijzigd door het protocol van 14 juli 2009,
2° het protocol bij de overeenkomst, vermeld onder 1°,
ondertekend te Brussel op 14 juli 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te San Marino op 21 december 2005, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009;

2° het protocol, ondertekend te Brussel op 15 juli 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te San Marino op 21 december 2005.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**ADVIES OVER DIVERSE
DUBBELBELASTINGVERDRAGEN MET
EUROPESE LANDEN**

Advies 2012/15

9 juli 2012

Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen, Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
Tel.: + 32 2 553 01 81, E-mail: sariv@iv.vlaanderen.be, <http://www.sariv.be>

INHOUD

1.	Inleiding	21
2.	Denemarken	21
3.	San Marino	21
4.	Noorwegen	22
5.	Oostenrijk	22
6.	Finland	22
7.	IJsland	23
8.	Malta	23
9.	Tsjechië	23
10.	Griekenland	23
11.	Toekomstige goedkeuring van gelijkaardige overeenkomsten.....	24
12.	Opvolging van de Europese en internationale ontwikkelingen	24
13.	Conclusie	26

1. INLEIDING

Tijdens haar vergadering van 25 mei 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland. Zij gelastte de minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 26 juni 2012 keurde de Raad dit advies goed.

Zoals vermeld in vorige adviezen, verwijst de Raad voor een schets van het globale kader naar zijn eerdere adviezen over dubbelbelastingverdragen en de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.¹ Hij beperkt zich in het onderhavige advies tot het formuleren van enkele aandachtspunten m.b.t. de inhoud van de voorliggende overeenkomsten en in het bijzonder de doorvertaling naar Vlaanderen en een beleidsaanbeveling voor de opvolging van het internationaal kader voor dit beleidsveld.

2. DENEMARKEN

De voorliggende overeenkomsten met Denemarken betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1969, aangevuld door een protocol tot wijziging van 1999 – in het bijzonder voor “*offshore*”-activiteiten - en een tweede protocol tot wijziging van 2009, waarmee de overeenkomsten in overeenstemming worden gebracht met de OESO-vereisten over o.m. het ontsluiten van het bankgeheim.² Deze overeenkomsten vinden geen afzonderlijke toepassing van elkaar en moeten daarom samen worden goedgekeurd. Zij worden aangevuld met briefwisseling waardoor deze overeenkomsten door beide partijen ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten, maar de Deense overheid suggereert dat hiertoe nog verdere afspraken moeten worden gemaakt om dit te formaliseren. Hierover vond de Raad geen bijkomende informatie in het dossier. Zowel de procedure van protocollen, aanvullende briefwisseling als sommige aandachtspunten – zoals o.m. de wijze waarop bepaalde termen uit het Frans werden vertaald - maakten in het verleden reeds onderwerp uit van opmerkingen van de Raad, die hij niet zal hernemen.³

3. SAN MARINO

De voorliggende overeenkomsten met de Republiek San Marino betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 2005, aangevuld door een protocol van 2009 dat betrekking heeft op het uitwisselen van bankgegevens, aangevuld door de standaardbriefwisseling waardoor beide overeenkomsten ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten. De Memorie van Toelichting onderlijnt dat San Marino sedert 1998 niet meer voorkomt op de lijst van belastingparadijzen. De Raad heeft in vorige adviezen reeds opmerkingen geformuleerd over

¹ SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012.

² Artikel 21, Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden, 25 januari 1988. Zie SARiV, Advies 2012/1, o.c.

³ SARiV, Advies 2012/2, o.c.

bepaalde onderwerpen zoals de termen “bevoegde overheid” e.d.⁴ Hij heeft geen verdere opmerkingen bij deze overeenkomsten.

4. NOORWEGEN

De voorliggende overeenkomsten met Noorwegen betreffen een dubbelbelastingverdrag van 1988 - ter vervanging en aanvulling van een verdrag uit 1967 om tegemoet te komen aan een aantal bilaterale afspraken tussen ons land en Noorwegen over het vervoer van aardgas tussen Noorwegen en Zeebrugge - en een regeling voor “offshore”-activiteiten, aangevuld door een protocol van 2009 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim, evenals de standaardbriefwisseling waardoor deze beide overeenkomsten ook van toepassing zijn op de deelstaten. De Raad heeft hierbij geen opmerkingen.

5. OOSTENRIJK

De voorliggende overeenkomsten met Oostenrijk betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1971 en een protocol van 2009 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim, evenals een aanvullend protocol. In dit aanvullend protocol worden afspraken vastgelegd waarin wordt verduidelijkt dat de relevantie van het verzoek om inlichtingen moet aangetoond worden en dat het hengelen (“*fishing expeditions*”) naar inlichtingen niet wordt gedekt door de overeenkomst. Daarnaast is de standaardbriefwisseling toegevoegd van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën waardoor deze overeenkomsten ook van toepassing worden verklaard op de deelstaten. De Raad kan net zoals hij vroeger reeds heeft vastgesteld voor Duitsland⁵, opmerken dat ook in de overeenkomst met Oostenrijk de deelstaten eigenlijk over het hoofd werden gezien door de federale overheid en initieel buiten de werkingssfeer van deze overeenkomst werden gehouden, hoewel ook Oostenrijk een federaal land is. Via briefwisseling werd dit rechtgezet, doch van Oostenrijkse zijde is enkel een ambtelijk mailbericht toegevoegd aan de documenten, waarin wordt aangekondigd dat ze bereid zijn de uitbreiding van de toepassing van deze overeenkomst naar de regionale en lokale overheden nog te officialiseren. Hoewel dit bericht van meer dan een jaar geleden dateert, kon de Raad op basis van de voorliggende stukken niet nagaan of dit intussen is gebeurd.

6. FINLAND

De voorliggende overeenkomsten met Finland betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1976 en twee aanvullende protocollen. In het eerste aanvullend protocol van 1991 werden nog een aantal bijkomende afspraken gemaakt in verband met dividenden, zitpenningen, presentiegelden, pensioenen en lijfrenten, evenals nieuwe bepalingen inzake het vermijden van dubbele belasting. Het tweede aanvullend protocol van 2009 dient om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Bij deze overeenkomsten is ook briefwisseling gevoegd waarin de FOD Financiën de Finse partij verzoekt om de overeenkomst, overeenkomstig het advies van de Raad van State, uit te breiden tot de fiscale bevoegdheden van de deelstaten. De Finse partij heeft hierop positief geantwoord met een verbale nota van 3 maart 2011, doch daarin wordt voorgesteld dat tussen de bevoegde instanties een akkoord wordt opgesteld over de precieze interpretatie van de “bevoegde overheden” vooraleer de

⁴ *Ibid.*

⁵ SARiV, Advies 2012/2, o.c.

overeenkomst in werking te laten treden. De Raad heeft echter in het dossier geen informatie gevonden dat één jaar later hieraan reeds uitvoering is gegeven.

7. IJSLAND

De overeenkomst tot het vermijden van dubbelbelasting met IJsland dateert van 2000 en werd aangevuld door een protocol dat er een integrerend deel van uitmaakt, waarin een aantal interpretaties werden opgenomen over de toepassing van een aantal verdragsartikelen. Daarnaast ligt een aanvullend protocol voor van 2009 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Deze overeenkomsten worden eveneens aangevuld door briefwisseling tussen de partijen om deze overeenkomst ook van toepassing te maken op de Belgische deelstaten, waarmee de IJslandse partij heeft ingestemd en voorstelt dit te regelen bij het van kracht worden van de overeenkomst. De Raad heeft hierbij geen bijzondere opmerkingen.

8. MALTA

De eerste overeenkomst met Malta dateert van 1974. In 1993 werd een aanvullende overeenkomst gesloten en in 2010 werd een aanvullend protocol ondertekend om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Daarnaast werd de briefwisseling toegevoegd aan het dossier waarmee de toepassing van de overeenkomst en de protocollen wordt uitgebreid tot de deelstaten. De Maltese overheid heeft hiermee ingestemd. De Raad heeft hierbij geen bijzondere opmerkingen.

9. TSJECHIË

De voorliggende overeenkomsten met de Tsjechische Republiek betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 1996, ter vervanging van de vroegere overeenkomst uit 1975 die werd gesloten met de Tsjecho-Slowaakse Socialistische Republiek, aangevuld door een protocol - dat eveneens in 1996 werd ondertekend en waarin een aantal aanvullende afspraken werden vastgelegd over de toepassing van bepaalde artikelen - en daarnaast een protocol van 2010 om de overeenkomst in overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Het eerste lid van artikel 2 van de overeenkomst verklaart deze laatste ook van toepassing op *“de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan”*. Bij deze overeenkomst is dan ook geen bijkomende briefwisseling gevoegd om deze overeenkomst uitdrukkelijk ook van toepassing te verklaren op de deelstaten, zoals dat voor alle andere landen wel gebeurde naar aanleiding van het advies van de Raad van State over de goedkeuring van dubbelbelastingverdragen. De Raad rekent erop dat de Vlaamse Regering erop zal toezien dat de nodige afspraken worden gemaakt met de federale overheid, in het kader van een samenwerkingsakkoord over deze materie, over de wijze waarop de Tsjechische Republiek en andere verdragspartners worden geïnformeerd over de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen.

10. GRIEKENLAND

De voorliggende overeenkomsten met de Helleense Republiek betreffen een klassiek dubbelbelastingverdrag van 2004 en een protocol van 2010 om de overeenkomst in

overeenstemming te brengen met geldende internationale afspraken over de opheffing van het bankgeheim. Daarnaast is er briefwisseling toegevoegd die de overeenkomsten toepasselijk verklaart op de deelstaten. Deze briefwisseling roept echter vragen op bij de Raad over de wijze waarop de FOD Financiën deze zaak heeft gecommuniceerd aan de Griekse overheid. In een eerste brief van 9 maart 2011 verzoekt de FOD Financiën de Griekse overheid, verwijzend naar het advies van de Raad van State, om de overeenkomsten ook van toepassing te verklaren op de deelstaten. Dit wordt hernomen in een tweede schrijven van 14 juni 2011, waarin het Belgisch verzoek nog eens wordt toegelicht. Het Griekse antwoord van 4 november 2011 verwijst echter naar correspondentie van de FOD Financiën aan hun Griekse collega's van april 2009 (voorafgaand aan het advies van de Raad van State), maar ook van 15 juni 2011 – d.w.z. na de datum van de twee brieven gericht aan de Griekse overheid – waarin volgens de Griekse brief het tegengestelde werd beweerd (*"explicitly stating the contrary"*). Deze wijze van communiceren over de toepassing van de dubbelbelastingovereenkomst op de Belgische deelstaten, roept vragen op. Daar de correspondentie waarnaar de Griekse brief verwijst niet is toegevoegd aan het dossier, kan de Raad dit niet verder onderzoeken. Hij stelt derhalve voor dat de Vlaamse overheid toeziet op een correcte toepassing van de gemaakte afspraken.

11. TOEKOMSTIGE GOEDKEURING VAN GELIJKAARDIGE OVEREENKOMSTEN

Tijdens zijn plenaire vergadering van 17 april 2012 formuleerde de Raad de bedenking dat, gelet op de grote hoeveelheid voorontwerpen van decreet ter instemming met dubbelbelastingverdragen die hem ter advisering worden voorgelegd, het gegeven dat deze verdragen onderling vele gelijkenissen vertonen en een beperkte impact op Vlaanderen hebben, en in acht genomen de personeelsbeperkingen van zijn secretariaat, hij zich voor de toekomst genoodzaakt zal zien zich in zijn adviezen tot een aantal bondige opmerkingen m.b.t. tot dit soort voorontwerpen van decreet te beperken. In zijn vorige adviezen m.b.t. dubbelbelastingverdragen heeft de Raad immers zijn belangrijkste opmerkingen reeds geformuleerd⁶.

12. OPVOLGING VAN DE EUROPESE EN INTERNATIONALE ONTWIKKELINGEN

De Raad beveelt de Vlaamse Regering aan om, gelet op de toenemende fiscale autonomie van de Belgische deelstaten, de Europese en internationale ontwikkelingen op het vlak van fiscaliteit beleidsmatig nauwgezet op te volgen. Zowel binnen de EU als op globaal vlak dienen zich interessante evoluties aan. Gelet op de toenemende financieel-economische integratie van de EU, zal de nood om ook op fiscaal vlak tot nadere afstemming te komen tussen de lidstaten zich steeds meer laten voelen. Slechts twee recente voorbeelden in dit verband: in het Europees Parlement werd op 18 april 2012 in plenaire zitting gedebatteerd over de inspanningen om fiscale fraude en fiscale vlucht te bestrijden.⁷ De Europese Commissie lanceerde op 27 juni 2012 haar mededeling om de strijd tegen fiscale fraude te versterken.⁸ In haar voorstellen ontwikkelt de Europese Commissie 3 actielijnen: het verbeteren van de inning op nationaal niveau, de bevordering van de samenwerking tussen de nationale belastingdiensten en een wortel (voor de belastingparadijzen die bereid zijn hun

⁶ Zie *supra*, voetnoot 1.

⁷ RAAD VAN DE EUROPESE UNIE, *Appel à des solutions concrètes permettant de lutter contre la fraude et l'évasion fiscales. Déclarations du Conseil et de la Commission*, 8948/12, PE 162 FISC 56, 19 april 2012.

⁸ EUROPESE COMMISSIE, *Communication from the Commission to the Council on concrete ways to reinforce the fight against tax fraud and tax evasion including in relation to third countries*, COM(2012)351, 27 juni 2012.

systeem aan te passen) en stok (voor de belastingparadijzen die niet willen samenwerken) beleid ten aanzien van derde landen.⁹ De Europese Commissie kondigt verder nog een aantal toekomstige initiatieven aan, waarbij o.m. het introduceren van een uniek fiscaal identificatienummer voor alle EU-burgers ook implicaties zal hebben voor werking van de Vlaamse belastingdienst. Er is bovendien ook de steeds belangrijkere rechtspraak van het Europees Hof van Justitie inzake de impact van het EU-recht op de inkomstenbelastingen van de lidstaten.

Ook de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: "OESO") verhoogt op vraag van de G20 zijn inspanningen om belastingontwijking te ontraden. Het *Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes* van de OESO houdt de inspanningen van landen tegen het licht en stelt peer reviews op en maakt deze ook publiek.¹⁰ Zoals de Raad reeds opmerkte in zijn Advies 2012/02 komt België later dit jaar aan de beurt voor een OESO-doorlichting.

De Raad wil, gelet op zijn opdracht inzake ontwikkelingssamenwerking, de Vlaamse Regering ten slotte attent maken op een nieuw initiatief van de OESO dat de koppeling maakt tussen ontwikkelingssamenwerking en fiscaliteit. De OESO lanceerde op 10 mei 2012 het concept van "Belastinginspecteurs zonder grenzen"¹¹ om de autoriteiten in ontwikkelingslanden bij te staan bij het uitbouwen van hun fiscale systemen om een voldoende inkomensbasis te ontwikkelen en belastingontwijking tegen te gaan. Zuid-Afrika ondersteunde dit initiatief. Mogelijk biedt dit domein ook kansen voor samenwerking en uitwisseling van ervaringen, nu Vlaanderen zelf recent zijn eigen belastingadministratie heeft uitgebouwd en deze ervaringen mogelijk kan delen met zijn partnerlanden in het Zuiden.

⁹ T. VERHOOSEL, "Combating tax fraud and evasion: Exec prepares action plan" in *Europolitics*, 28.06.2012, Nr. 4453, p. 5.

¹⁰ OESO, *Tax evasion: Pressure to end tax evasion grows as the Global Forum publishes new reviews*.
http://www.oecd.org/documentprint/0,3455,en_21571361_44315115_50070740_1_1_1_1,00.html

¹¹ OESO, *Tax: OECD launches Tax Inspectors without Borders*.
http://www.oecd.org/document/44/0,3746,en_2649_37427_50293932_1_1_1_37427,00.html

13. CONCLUSIE

De Raad gaat akkoord met de voorliggende voorontwerpen van instemmingsdecreten. Hij formuleert bij een aantal overeenkomsten een opmerking over de wijze waarop de doorvertaling naar de fiscale bevoegdheden van Vlaanderen wordt vormgegeven, omdat uit de begeleidende briefwisseling bij de stukken niet altijd blijkt dat hiertoe al de nodige stappen zijn gezet. Daarnaast formuleert hij een aanbeveling aan de Vlaamse Regering om de internationale ontwikkelingen, in het bijzonder binnen de EU en de OESO, op het vlak van fiscaliteit nauwgezet op te volgen, omdat die ook een impact hebben op de Vlaamse fiscale bevoegdheden.

Namens de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen,

Hoogachtend,

(getekend)

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

(getekend)

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordening en Sport
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121107_DBV-TIEA_jbit

Brussel
7 november 2012

Adviesvragen over dubbelbelastingverdragen en TIEA's

Mijnheer de Minister,

De voorbije maanden werd de SERV om advies gevraagd over achttien dubbelbelastingverdragen (DBV) en twaalf akkoorden inzake de uitwisseling van gegevens met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA). De komende maanden worden bovendien nog tal van dergelijke adviesvragen verwacht.

Fiscaliteit is voor de sociale partners een belangrijk thema. De SERV neemt zijn opdracht op dit domein dan ook zeer ernstig. Toch wil de SERV afzien van verdere advisering over de DBV's en TIEA's. De reden hiervoor is dat het gaat om internationale overeenkomsten die pas in een laat stadium van de procedure ter advisering worden voorgelegd. De onderhandelingen over de overeenkomst werden reeds beëindigd, zodat een eventueel SERV-advies nog weinig impact heeft. Wel kan de SERV, indien hij dit wenselijk acht, op elk moment op eigen initiatief een advies uitbrengen, ook als het over internationale overeenkomsten gaat, en dit conform het SERV-decreet.

Met dit standpunt is de SERV consequent met de interne lijn die in 2010 nogmaals aan de Vlaamse Regering gecommuniceerd werd, om advisering over internationale verdragen over te laten aan de SARIV.

Hoogachtend,

i.o. E.h

Esther DEMAN
Adjunct-administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
Voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121212_9DBVs_5TIEAs_bekrADV_jbkv

Brussel
12 december 2012

Adviesvragen voorontwerpen van decreet tot instemming met

- DBV's met Denemarken, San Marino, Noorwegen, Oostenrijk, Finland, IJsland, Malta, de Tsjechische Republiek en Griekenland
- TIEA'S met Monserrat, Dominica, Grenada, Antigua & Barbuda en Anguilla.

Mijnheer de Minister,

Op 7 november jl. werd u een antwoord op bovenvermelde adviesvragen onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 0111 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.376/1
van 6 december 2012

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te San Marino op 21 december 2005, zoals gewijzigd door het protocol van 14 juli 2009,

2° het protocol bij de overeenkomst, vermeld onder 1°, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009’

Op 14 november 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te San Marino op 21 december 2005, zoals gewijzigd door het protocol van 14 juli 2009,
- 2° het protocol bij de overeenkomst, vermeld onder 1°, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 december 2012. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Lieven DENYS, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja SOMERS, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 december 2012.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met de overeenkomst en het protocol tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met de Republiek San Marino.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 3 februari 2011 geoordeeld dat de overeenkomst een gemengd verdrag is.²

4. Het nieuwe artikel 27, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag (artikel I van het protocol) luidt:

(vertaling) “De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige of administratieve onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (paragraaf 3 van het artikel).

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 18 mei 2011 is bevestigd.

De nieuwe regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met San Marino is evenwel algemeen *en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag*. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft [die autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (nieuw artikel 27, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van San Marino.

Uit artikel 3, paragraaf 1, g), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale Minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van San Marino weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen te sluiten.³

5. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, naargelang van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

³ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 ‘tussen de Federale Staat en de Gewesten betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

6. In artikel 2, 2°, van het ontwerp moet de datum van “15 juli 2009” worden vervangen door die van “14 juli 2009”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zullen volkomen gevolg hebben:

- 1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te San Marino op 21 december 2005, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009;
- 2° het protocol, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009, tot wijziging van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te San Marino op 21 december 2005.

Brussel, 22 maart 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN:

- Nederlandse vertaling van het akkoord
- Nederlandse vertaling van het protocol
- Engelse tekst van het akkoord
- Engelse tekst van het protocol

Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen

Artikel 1 Personen op wie de overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2 Belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige of administratieve onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

in San Marino:

de algemene inkomstenbelasting (general income tax) die wordt geheven van:

1° natuurlijke personen;

2° rechtspersonen en eenmanszaken (proprietorships);

zelfs indien ze wordt geïnd onder de vorm van een voorheffing,

(hierna te noemen «San Marinese belasting»);

in België:

1° de personenbelasting;

- 2° de vennootschapsbelasting;
- 3° de rechtspersonenbelasting;
- 4° de belasting van niet-inwoners;
- 5° de aanvullende crisisbijdrage,

met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen, (hierna te noemen «Belgische belasting»).

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar elke belangrijke wijziging die in hun belastingwetten is aangebracht, mede.

Artikel 3 Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

- a) 1° betekent de uitdrukking «San Marino» de Republiek San Marino; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van de Republiek San Marino, daaronder begrepen elk ander gebied waarover, in overeenstemming met het internationale recht, de Republiek San Marino soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

2° betekent de uitdrukking «België» het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
- b) betekenen de uitdrukkingen «een overeenkomstsluitende Staat» en «de andere overeenkomstsluitende Staat», België of San Marino, al naar het zinsverband vereist;
- c) omvat de uitdrukking «persoon» een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;

- d) betekent de uitdrukking «vennootschap» elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij inwoner is als een rechtspersoon wordt behandeld;
- e) betekenen de uitdrukkingen «onderneming van een overeenkomstsluitende Staat» en «onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat» onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- f) betekent de uitdrukking «internationaal verkeer» elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
- g) betekent de uitdrukking «bevoegde autoriteit»:

1° in San Marino, het Ministerie van Financiën, en

2° in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

- h) betekent de uitdrukking «onderdaan»:

1° elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van een overeenkomstsluitende Staat bezit;

2° elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, waarbij elke betekenis overeenkomstig de belastingwetten die in die Staat van toepassing zijn de overhand heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere wetten van die Staat.

Artikel 4 Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking «inwoner van een overeenkomstsluitende Staat» iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid en omvat eveneens die Staat en elk staatkundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand als volgt geregeld:

- a) hij wordt geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Staten of in geen van beide, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5 Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking «vaste inrichting» een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking «vaste inrichting» omvat in het bijzonder:

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats, en
- f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 12 maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een «vaste inrichting» niet aanwezig geacht indien:

- a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering van aan de onderneming toebehorende goederen;
- b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor opslag, uitstalling of levering;
- c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inrichtingen in te winnen;

- e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden te verrichten, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;
- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is - voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 6 Inkomsten uit roerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking «onroerende goederen» heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

Artikel 7 Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij kan worden toegerekend aan die vaste inrichting.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8 Zeevaart en luchtvaart

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9 Afhankelijke ondernemingen

1. Indien

- a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan overeenkomstsluitende Staat, of
- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, en,
- c) in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt - en dienovereenkomstig belast - ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst, winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

Artikel 10 Dividenden

- 1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
- 2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:

- a) 0 % van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die, op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald, gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden onmiddellijk ten minste 25 % bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
- b) 5 % van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die, op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald, gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden onmiddellijk ten minste 10 % maar minder dan 25 % bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
- c) 15 % van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen. Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking «dividenden», zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten - zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest - die volgens de belastingwetgeving van de Staat waarvan de betalende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat, waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst, zelfs

indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11 Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10% van het brutobedrag van de interest.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het gaat om:

- a) interest van handelsschuldvorderingen - met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier - wegens termijnbetaling voor leveringen van koopwaar, goederen of diensten door een onderneming;
- b) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd in het kader van een stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer;
- c) interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde leningen van welke aard ook, betaald aan bankondernemingen;
- d) interest van gelddeposito's die worden geplaatst bij een bankonderneming;
- e) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

4. De uitdrukking interest», zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor

laattijdige betaling of interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1,2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12 Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 5 % van het brutobedrag van de royalty's.

3. De uitdrukking royalty's», zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen software, bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, industriële, commerciële of wetenschappelijke uitrusting of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13 Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap waarvan meer dan 50 % van de waarde onmiddellijk of middellijk bestaat uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, mogen in die andere Staat worden belast.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2, 3 en 4 zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14 Zelfstandige beroepen

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking «vrij beroep» omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15 Niet zelfstandige beroepen

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt in het betrokken belastbaar tijdperk een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen, verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16 Vennootschapsleiding

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van

bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van toepassing is verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of technische, commerciële of financiële aard, mogen worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17 Artiesten en Sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 18 PENSIOENEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing indien de verkrijger ter zake van dergelijk inkomen niet is belast in de Staat waarvan hij inwoner is en overeenkomstig de wetgeving van die Staat. In dat geval mag zulk inkomen worden belast in de Staat waaruit het afkomstig is.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, die door een overeenkomstsluitende Staat worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn sociale wetgeving voorziet, alleen in die Staat belastbaar.

Artikel 19 Overheidsfuncties

1. a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon een inwoner van die Staat is, die:

c) 1° onderdaan is van die Staat; of

2° niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.

2. a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat, aan dat onderdeel of aan die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Die pensioenen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16, 17 en 18 zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen en op pensioenen betaald ter zake van diensten bewezen

in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig of administratief onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20 Hoogleraren, leraren en vorsers

1. Een hoogleraar, leraar of vorser die tijdelijk in een overeenkomstsluitende staat verblijft gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar om aldaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een officieel erkende universiteit, hogeschool, school of een andere soortgelijke onderwijsinrichting, en die inwoner is, of onmiddellijk vóór zulk verblijf inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat, is in de eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat vrijgesteld van belasting ter zake van de beloningen die hij voor dat onderwijs of voor dat onderzoek verkrijgt.

2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op beloningen voor het verrichten van onderzoek indien dat onderzoek niet in het algemeen belang maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of van bepaalde personen wordt verricht.

Artikel 21 Studenten en stagiairs

Een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat, en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, is in die Staat niet belastbaar ter zake van bedragen die hij ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 22 Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan, zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de

verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, ook in die andere Staat worden belast indien die bestanddelen niet in de eerstbedoelde Staat zijn belast.

Artikel 23 Diverse bepalingen

Een persoon die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en inkomsten uit de andere overeenkomstsluitende Staat verkrijgt, is niet gerechtigd tot de vermindering of de vrijstelling van belasting waarin deze Overeenkomst voorziet indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van dat bestanddeel van het inkomen, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 24 Wijze waarop dubbele belasting wordt vermeden

1. In San Marino wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- a) Indien een inwoner van San Marino inkomsten verkrijgt die in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, stelt San Marino, onder voorbehoud van de bepalingen van subparagrafen b) en c), deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen mag San Marino niettemin het belasting-tarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.
- b) Indien een inwoner van San Marino inkomsten verkrijgt die in overeenstemming met de bepalingen van artikelen 10 en 11 in België mogen worden belast, verleent San Marino een vermindering op de belasting naar het inkomen van die

inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde belasting. Deze vermindering mag echter niet dat deel van de belasting naar het inkomen te boven gaan, zoals berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat uit België afkomstig is.

- c) Indien een vennootschap, die inwoner is van San Marino ten minste 25 % van het kapitaal in haar bezit had van een vennootschap die inwoner is van België en die dividenden uitkeert gedurende ten minste 12 maanden voorafgaand aan de beslissing om de dividenden uit te keren, stelt San Marino, niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf b), de dividenden die door de vennootschap die inwoner is van België worden betaald aan de vennootschap die inwoner is van San Marino, vrij van belasting.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in San Marino mogen worden belast en aldaar zijn belast, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.

Wanneer evenwel, in het geval van een vennootschap die inwoner is van België, de San Marinese belasting minder bedraagt dan 15 % van het nettobedrag van de door deze bepaling beoogde inkomsten, stelt België die inkomsten niet vrij van belasting maar vermindert het de Belgische belasting, berekend alsof die inkomsten afkomstig waren uit Belgische bronnen en die verhoudingsgewijs betrekking heeft op die inkomsten, tot een derde.

- b) Niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf a) van deze paragraaf en enige andere bepaling van deze Overeenkomst, houdt België voor het vaststellen van de aanvullende belastingen, die worden geheven door Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagraaf a) van deze paragraaf vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België zou verschuldigd zijn indien bedoelde beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren verkregen.
- c) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van San Marino, worden in België vrijgesteld van de

vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

- d) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die bestaan uit interest of royalty's, de belasting die in San Marino op die inkomsten werd geheven in mindering gebracht van de Belgische belasting die betrekking heeft op die inkomsten.
- e) Indien verliezen die zijn geleden door een onderneming die door een inwoner van België wordt gedreven in een in San Marino gelegen vaste inrichting voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in San Marino door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

Artikel 25 Non-Discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht alsof zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald.

5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 26 Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 25, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen twee jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De regeling voor onderling overleg verstrijkt op het einde van het derde jaar dat volgt op het jaar waarin het geval werd voorgelegd. Indien een regeling wordt overeengekomen, wordt zij uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkander in verbinding stellen voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 27 Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst, en in het bijzonder om het ontduiken van belastingen te voorkomen. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 28 Invorderingsbijstand

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, alsmede van alle met die belastingen verband houdende opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard, wanneer zulke belastingvorderingen eisbaar zijn en niet meer openstaan voor beroep volgens de wetten of regels van de Staat die om bijstand verzoekt.

2. Op vraag van de aanzoekende Staat zorgt de aangezochte Staat voor de betekening en de invordering van de belastingvorderingen van de aanzoekende Staat, overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk die voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingvorderingen van toepassing zijn, tenzij de Overeenkomst anders bepaalt.

3. De aangezochte Staat is niet verplicht aan de vraag van de aanzoekende Staat te voldoen indien die Staat niet alle middelen voor de invordering van zijn belastingvordering op zijn eigen grondgebied heeft uitgeput.

4. De vraag om bijstand voor de invordering van een belastingvordering dient vergezeld te gaan van:

- a) een officieel afschrift van de uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat;
- b) een officieel afschrift van elk ander document dat in de aanzoekende Staat voor de invordering is vereist; en

- c) in voorkomend geval, een eensluidend verklaard afschrift van elke beslissing die kracht van gewijsde heeft verworven en uitgaat van een administratief lichaam of van een rechtbank.

5. De uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat heeft dezelfde uitwerking in de aangezochte Staat.

6. Problemen met betrekking tot de verjaringstermijn van de belastingvordering worden uitsluitend door de wetgeving van de aanzoekende Staat geregeld.

7. De daden van invordering die ten gevolge van een vraag om bijstand door de aangezochte Staat zijn gesteld, en die overeenkomstig de wetgeving van die Staat de schorsing of stuiting van de verjaringstermijn tot gevolg zouden hebben, hebben ook dezelfde uitwerking met betrekking tot de wetgeving van de aanzoekende Staat. De aangezochte Staat stelt de aanzoekende Staat in kennis van de daartoe genomen maatregelen.

8. Belastingvorderingen waarvoor om invorderingsbijstand is verzocht, genieten in de aangezochte Staat geen enkel voorrecht.

9. De aangezochte Staat is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegestaan zijn door de wetten of de regels van de aanzoekende Staat.

10. Met betrekking tot belastingvorderingen van een overeenkomstsluitende Staat waartegen een beroep aanhangig is of die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van die Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet. De bepalingen van de voorgaande paragrafen zijn op die maatregelen mutatis mutandis van toepassing.

11. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg om de regels vast te leggen voor de overmaking van de bedragen die door de aangezochte Staat voor rekening van de aanzoekende Staat zijn ingevorderd.

Artikel 29 Leden van diplomatieke zendingen en van consulaire posten

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of van consulaire posten ontnemen

aan de algemene regelen van het volkerenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden personen die deel uitmaken van diplomatieke zendingen of consulaire posten van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht inwoner te zijn van de zendstaat indien zij aldaar aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen zijn onderworpen als de inwoners van die Staat.

3. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op personen die lid zijn van diplomatieke zendingen of consulaire posten van een derde Staat, indien deze in een overeenkomstsluitende Staat verblijven en inzake belastingen naar het inkomen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als inwoners worden behandeld.

Artikel 30 Terugbetalingen

1. Belastingen die in een overeenkomstsluitende Staat zijn geïnd via een bronbelasting, worden op verzoek van de belanghebbende partij terugbetaald wanneer het recht om die belastingen te heffen beperkt wordt door de bepalingen van deze Overeenkomst.

2. Vorderingen tot terugbetaling die moeten worden overgelegd binnen de termijn vermeld in de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat die de terugbetaling moet doen, dienen vergezeld te gaan van een officiële verklaring van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de belastingplichtige inwoner is, die bevestigt dat die belastingplichtige voldoet aan de vereisten om aanspraak te kunnen maken op de voordelen van deze Overeenkomst.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten bepalen in onderling overleg de wijze van uitvoering van dit artikel, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 26 van deze Overeenkomst.

Artikel 31 Inwerkingtreding

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding

van deze Overeenkomst zijn vereist. De Overeenkomst zal in werking treden met ingang van de dag waarop de laatste van deze kennisgevingen wordt ontvangen.

2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn:

- a) op bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
- b) op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden.

Artikel 32 Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar na het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging voor 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te San Marino, op 21 december 2005, in de Nederlandse, Franse, Italiaanse en Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek San Marino tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

Er is overeengekomen dat:

1. De bepalingen van de Overeenkomst de toepassing niet beletten van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, ondertekend te Brussel op 7 december 2004.

2. Met betrekking tot artikel 3, paragraaf 1, d):

Een trust voor de belastingheffing in San Marino als een rechtspersoon behandeld wordt enkel wanneer en voor zover die trust aan de San Marinese inkomstenbelasting onderworpen is.

3. Met betrekking tot artikel 4:

Met de uitdrukking «inwoner van een overeenkomstsluitende Staat» ook een instelling of organisatie wordt bedoeld die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat en die als enig doel het toekennen van ouderdomspensioenen heeft, zelfs indien de betrokken instelling of organisatie vrijgesteld is van belasting in de Staat waar zij is gevestigd.

4. Met betrekking tot artikel 5:

Niets in artikel 5 belet dat een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat geacht wordt in de andere overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting te hebben wanneer zij in die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een aldaar gevestigde tussenpersoon of vertegenwoordiger - met uitsluiting van een vertegenwoordiger als bedoeld in paragraaf 6 van dat artikel - tenzij hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.

5. Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 1:

Een dienstbetrekking in een overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend wanneer de activiteit ter zake waarvan de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend, dit wil zeggen wanneer de werknemer fysiek aanwezig is in die Staat voor het uitoefenen van die activiteit.

6. Met betrekking tot artikel 16, paragraaf 2:

Beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen die inwoner is van België, in het geval van België mogen worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

7. Met betrekking tot artikel 18, paragraaf 2, artikel 22, paragraaf 3 en artikel 24, paragraaf 2, a):

Voor de toepassing door België van artikel 18, paragraaf 2, artikel 22, paragraaf 3 en artikel 24, paragraaf 2, a) van de Overeenkomst inkomsten in San Marino belast zijn, wanneer ze daadwerkelijk begrepen zijn in de belastbare grondslag waarop de San Marinese belasting is berekend. Inkomsten zijn dus niet belast in San Marino wanneer ze, nadat ze het gewone belastingstelsel hebben ondergaan die volgens de San Marinese wetgeving op die inkomsten van toepassing is, ofwel niet belastbaar zijn ofwel vrijgesteld zijn van belasting in San Marino.

8. In geen geval de bepalingen van de Overeenkomst aldus mogen worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat beletten om de bepalingen van zijn nationale wetgeving toe te passen die betrekking hebben op het voorkomen van het ontduiken van belasting.

9. De bepalingen van de Overeenkomst, die zijn opgesteld volgens de overeenstemmende bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, worden in de regel geacht dezelfde betekenis te hebben als deze welke eraan gegeven wordt in de OESO-commentaar ad hoc. Hetgeen in de voorgaande zin is overeengekomen geldt niet voor:

- a) elk voorbehoud of opmerking die door de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat wordt gemaakt bij het OESO-model of de Commentaar daarbij;
- b) elke tegengestelde interpretatie in dit Protocol;

- c) elke tegengestelde interpretatie in een openbaar gemaakte toelichting die, voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Overeenkomst, door een van de overeenkomstsluitende Staten wordt bezorgd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- d) elke tegengestelde interpretatie die na de inwerkingtreding van de Overeenkomst **is** overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten

De OESO-commentaar - zoals die van tijd tot tijd wordt herzien - vormt een interpretatiemiddel in de zin van het Verdrag van Wenen van 23 mei 1969 inzake het Verdragenrecht.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te San Marino, op 21 december 2005, in de Nederlandse, Franse, Italiaanse en Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VERTALING

**PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REPUBLIEK SAN MARINO
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDEKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
ONDERTEKEND TE SAN MARINO OP 21 DECEMBER 2005**

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK SAN MARINO

EN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tussen de Republiek San Marino en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te San Marino op 21 december 2005 (hierna te noemen "de Overeenkomst"),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

ARTIKEL I

De tekst van artikel 27 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst :

- "1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Staat zijn ontvangen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.
3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :
 - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vvat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van

inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat."

ARTIKEL II

Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol is vereist. Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn :

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden;
- b) met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden;
- c) met betrekking tot alle andere belastingen geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden.

ARTIKEL III

Dit Protocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 14 juli 2009, in de Engelse taal.

**VOOR DE REGERING VAN
HET KONINKRIJK BELGIE**

**VOOR DE REGERING VAN DE
REPUBLIEK SAN MARINO**

.....

.....

CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF SAN MARINO AND THE KINGDOM OF BELGIUM FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the republic of San Marino and the Government of the Kingdom of Belgium, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud with respect to taxes on income, and to strengthen the disciplined development of economic relations between the two States in the framework of greater cooperation, have agreed as follows:

Article 1 PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political or administrative subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :

a) in the case of San Marino:

the general income tax which is levied:

1 ° on individuals;

2 ° on bodies corporate and proprietorships;

even if collected through a withholding tax,
(hereinafter referred to as "San Marino tax");

b) in the case of Belgium :

- 1° the individual income tax;
- 2° the corporate income tax;
- 3° the income tax on legal entities;
- 4° the income tax on non-residents;
- 5° the supplementary crisis contribution,

including the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments,
(hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires :

- a) 1° the term "San Marino" means the Republic of San Marino; used in a geographical sense, it means the territory of the Republic of San Marino, including any other area within which the Republic of San Marino, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
- 2° the term "Belgium" means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;

b) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Belgium or San Marino as the context requires;

c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes in the Contracting State of which it is a resident;

e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

g) the term "competent authority" means :

1° in the case of San Marino, the Ministry of Finance, and

2° in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;

h) the term "national" means :

1° any individual possessing the nationality of a Contracting State;

2° any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political or administrative subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially :

a) a place of management;

- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop, and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the

enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of private law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed :

a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which, at the moment when the dividends are paid, holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends for an uninterrupted period of at least twelve months;

b) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which, at the moment when the dividends are paid, holds directly at least 10 per cent but less than 25 per cent of the capital of the company paying the dividends for an uninterrupted period of at least twelve months;

c) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income -even paid in the form of interest- which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the tax legislation of the State of which the paying company is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid

by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is :

- a) interest on commercial debt-claims -including debt-claims represented by commercial paper- resulting from deferred payments for goods, merchandise or services supplied by an enterprise;
- b) interest paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured under a scheme organised by a Contracting State or one of its political or administrative subdivisions or local authorities in order to promote the export;
- c) interest on debt-claims or loans of any nature -not represented by bearer instruments- paid to banking enterprises;
- d) interest on deposits made with a banking enterprise;
- e) interest paid to the other Contracting State or one of its political or administrative subdivisions or local authorities.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds

or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term "interest" shall not include for the purpose of this Article penalty charges for late payment or interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including software as well as cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other

Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company more than 50 per cent of the value of which is derived directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16 COMPANY MANAGERS

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical, commercial or financial nature, may be taxed in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18 PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the recipient is not taxed in respect of such income in the State of which he is a resident and according to the laws of that State. In such case such income may be taxed in the State in which it arises.

3. Notwithstanding the provisions in paragraph 1 of this Article, pensions and other similar payments made by a Contracting State under provisions of the social security legislation or under a public scheme organised by that State in order to supplement the benefits of its social security legislation shall be taxable only in that State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political or administrative subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who :

c)

1° is a national of that State; or

2° did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political or administrative subdivision or a local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a trade or business carried on by a Contracting State or a political or administrative subdivision or a local authority thereof.

Article 20 PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. A professor, teacher or researcher who makes a temporary visit to a Contracting State for a period not exceeding 2 years for the purpose of teaching or conducting research at an officially recognized university, college, school, or other similar educational institution, and who is, or immediately before such visit was, a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State in respect of remuneration from such teaching or research.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to remuneration received in consideration for research carried on not in the public interest, but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21 STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose

of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 22 OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State if these items are not taxed in the first-mentioned State.

Article 23 MISCELLANEOUS

A person that is a resident of a Contracting State and derives income from the other Contracting State shall not be entitled to relief from taxation otherwise provided for in this Convention if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of such item of income to take advantage of the provisions of this Convention.

Article 24 METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of San Marino, double taxation shall be avoided as follows :

a) Where a resident of San Marino derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Belgium, San Marino shall, subject to

the provisions of sub-paragraphs b) and c) exempt such income from tax but may, nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, apply the same tax rate which would apply if the income in question were not exempt.

b) Where a resident of San Marino derives income which, in accordance with the provisions of Articles 10 and 11, may be taxed in Belgium, San Marino shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the tax paid in Belgium. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income arising in Belgium.

c) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph b), where a company which is a resident of San Marino has held at least 25 percent of the capital of a company which is a resident of Belgium paying dividends for at least 12 months prior to the decision to distribute the dividends, San Marino shall exempt from tax the dividends paid to the company which is a resident of San Marino by the company which is a resident of Belgium.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows :

a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, which may be taxed in San Marino in accordance with the provisions of this Convention, and which are taxed there, Belgium shall exempt such income from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income had not been exempted.

However, in the case of a company which is a resident of Belgium, where the San Marino tax is less than 15 per cent of the net amount of the income referred to in this provision, Belgium shall not exempt that income, but reduce to a third the Belgian tax which is proportionally relating to that income, calculated as if that income were income from Belgian sources.

b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph a) of this paragraph and any other provision of this Convention, Belgium shall, for the determination of the additional taxes established by Belgian municipalities and conurbations, take into account the earned income (revenus professionnels - beroepsinkomsten) that is exempted from tax in Belgium in accordance with sub-paragraph a) of this paragraph. These additional taxes shall be calculated on the tax which would be payable in Belgium if the earned income in question had been derived from Belgian sources.

c) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of San Marino shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

d) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the San Marino tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.

e) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in San Marino have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in San Marino by reason of compensation for the said losses.

Article 25 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident, or if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within two years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. The mutual agreement procedure shall expire by the end of the third year following that in which the case was presented. If an agreement is reached, it shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the

proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions of tax provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate directly with each other for the application of the Convention.

Article 27 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular to prevent tax fraud. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes covered by this Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28 AID IN RECOVERY

1. The Contracting States shall provide aid and assistance to each other in order to notify and recover the taxes referred to in this Convention as well as surcharges, additions,

interest, costs and fines of a non penal nature relating to these taxes, when such tax claims are due and are no longer open to appeal in accordance with the legal provisions or regulations of the State applying for assistance.

2. At the request of the applicant State the requested State shall proceed to the notification and recovery of the tax claims of that State in accordance with the laws and administrative practice applying to the notification and recovery of its own tax claims, unless otherwise provided by the Convention.

3. The requested State shall not be obliged to accede to the request of the applicant State if that State has not exhausted all remedies in its own territory for the recovery of its tax claim.

4. The request for assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied :

- a) by an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State;
- b) by an official copy of any other document required for recovery in the applicant State; and
- c) where appropriate, by a certified copy of any final decision of an administrative body or of a court of law.

5. The instrument permitting the enforcement in the applicant State shall have the same effect in the requested State.

6. Questions concerning any period of limitation of a tax claim shall be governed solely by the laws of the applicant State.

7. Acts of recovery performed by the requested State in pursuance of the request for assistance which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period of limitation, shall have this effect too under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about measures taken to this end.

8. Tax claims for the recovery of which assistance is requested shall not have any priority in the requested State.

9. The requested State shall not be obliged to apply any means of enforcement which are not authorised by the legal provisions or regulations of the applicant State.

10. With regard to tax claims of a Contracting State which are the subject of or which are still open to appeal, the competent authority of that State may, in order to safeguard its rights,

request the competent authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the laws of that State. The provisions of the preceding paragraphs shall apply mutatis mutandis to such measures.

11. The competent authorities of the Contracting States shall consult together in order to settle the mode of transfer of the amounts recovered by the requested State on behalf of the applicant State.

Article 29 MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. For the purposes of the Convention, persons who are members of diplomatic missions or consular posts of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State and who are nationals of the sending State, shall be deemed to be residents of the sending State if they are subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, to organs or officials thereof and to persons who are members of diplomatic missions or consular posts of a third State, being present in a Contracting State and not treated in either Contracting State as residents in respect of taxes on income.

Article 30 REFUNDS

1. Taxes collected in a Contracting State through a withholding tax shall be refunded upon request of the interested party where the right to levy such taxes is limited by the provisions of this Convention.

2. Refund claims to be submitted within the time limits set forth in the laws of the Contracting State which has to make the refund, shall be accompanied by an official declaration of the Contracting State of which the taxpayer is a resident stating that such taxpayer meets the requirements to be entitled to the benefits of this Convention.

3. The competent authorities of the Contracting State shall decide by mutual agreement, in accordance with the provisions of Article 26 of this Convention, the mode of application of this Article.

Article 31 ENTRY INTO FORCE

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of the procedures required by its laws for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force from the date on which the later of these notifications is received.

2. The provisions of the Convention shall have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Convention entered into force;
- b) with respect to taxes other than taxes due at source on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Convention entered into force.

Article 32 TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State but either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Convention entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Convention shall cease to have effect:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable from January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given;
- b) with respect to taxes other than taxes due at source on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at San Marino, this 21 December 2005, in the Italian, French, Dutch and English languages, all four texts being equally authentic. In case of divergence between the texts the English text shall prevail.

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Republic of San Marino and the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

It is understood that:

1. The provisions of the Convention shall not prevent the application of the Agreement between the European Community and the Republic of San Marino providing for measures equivalent to those laid down in Council Directive 2003/48/EC on taxation of savings income in the form of interest payments signed at Brussels on 7 December 2004.

2. Ad Article 3, paragraph 1, d) :

In San Marino a trust shall be treated as a body corporate for tax purposes where and only to the extent in which such trust is subject to San Marino income tax.

3. Ad Article 4 :

The term "resident of a Contracting State" also means an institution or an organisation, established in accordance with the legislation of a Contracting State, which solely aims at awarding old-age pensions, even if the concerned institution or organisation is exempted from tax in the State in which it is established.

4. Ad Article 5 :

Nothing in Article 5 shall prevent an insurance enterprise of a Contracting State from being deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State when it collects premiums in that other State, or insures risks situated therein, through an intermediary or agent established there - but not including any such agent as is mentioned in paragraph 6 of this Article unless he has, and habitually exercises, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise.

5. Ad Article 15, paragraph 1 :

An employment is exercised in a Contracting State where the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that

State, this means where the employee is physically present in that State for the exercise of that activity.

6. Ad Article 16, paragraph 2 :

In the case of Belgium, remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his day-to-day activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of Belgium, may be taxed in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company.

7. Ad Article 18, paragraph 2, Article 22, paragraph 3 and Article 24, paragraph 2, a) :

For the purposes of the application by Belgium of paragraph 2 of Article 18, paragraph 3 of Article 22 and paragraph 2, a) of Article 24 of the Convention, income is taxed in San Marino when it is effectively included in the taxable base by reference to which the San Marino tax is computed. Income is therefore not taxed in San Marino when, being subjected to the tax treatment normally applicable to such income under San Marino law, it is either not taxable or exempted from tax in San Marino.

8. In no case shall the provisions of the Convention be construed so as to prevent a Contracting State from applying the provisions of its national law relating to the prevention of tax fraud.

9. The provisions of the Convention which are drafted according to the corresponding provisions of the OECD Model Convention on Income and on Capital shall generally be expected to have the same meaning as expressed in the OECD Commentary thereon. The understanding in the preceding sentence will not apply with respect to the following:

- a) any reservations or observations to the OECD Model or its Commentary by either Contracting State;
- b) any contrary interpretations in this Protocol;
- c) any contrary interpretation in a published explanation by one of the Contracting States that has been provided to the competent authority of the other Contracting State prior to the entry into force of the Convention;
- d) any contrary interpretation agreed on by the competent authorities after the entry into force of the Convention.

The OECD Commentary - as it may be revised from time to time - constitutes a means of interpretation in the sense of the Vienna Convention of 23 May 1969 on the Law of Treaties.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol

DONE in duplicate at San Marino, this 21 December 2005, in the Italian, French, Dutch and English languages, all four texts being equally authentic. In case of divergence between the texts the English text shall prevail.

PROTOCOL
AMENDING THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF SAN MARINO
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
SIGNED AT SAN MARINO ON 21 DECEMBER 2005

**PROTOCOL
AMENDING THE CONVENTION
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF SAN MARINO
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
SIGNED AT SAN MARINO ON 21 DECEMBER 2005**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SAN MARINO,

DESIRING to amend the Convention between the Republic of San Marino and the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud with respect to taxes on income signed at San Marino on 21 December 2005 (hereinafter referred to as "the Convention"),

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE I

The text of Article 27 of the Convention is deleted and replaced by the following:

- “1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws.”

ARTICLE II

Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- c) with respect to any other taxes imposed by or on behalf of the Contracting States, on any other tax due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force.

ARTICLE III

This Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall remain in force as long as the Convention remains in force and shall apply as long as the Convention itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorized thereto by their respective governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Bassels, on this 11th day of July 2009, in the English language.

FOR THE GOVERNMENT OF THE
KINGDOM OF BELGIUM:

FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF SAN MARINO:

